20/12/2019

Ζωρζής (Γεώργιος) Δρομοκαΐτης

/ Ιστορία - Εθνικά Θέματα

Χιώτης έμπορος και εθνικός ευεργέτης («Δρομοκαΐτειο»). Γεννήθηκε το 1805 στον Κάμπο της Χίου και πέθανε σαν σήμερα 20 Δεκεμβρίου του 1880

Ο Ζωρζής (Γεώργιος) Δρομοκαΐτης καταγόταν από τη βυζαντινή οικογένεια των Δερμοκαΐτη, η οποία είχε μετοικήσει στο νησί από την Κωνσταντινούπολη. Μετά την καταστροφή της Χίου από τους Τούρκους (30 Μαρτίου 1822) συνελήφθη αιχμάλωτος και επιχειρήθηκε να πουληθεί ως δούλος στην Κωνσταντινούπολη. Για καλή του τύχη τον βρήκε και τον αγόρασε ο θείος του Μιχαήλ Αγέλαστος, ο οποίος και τον πήρε υπό την προστασία του.

Αρχικά δούλεψε ως παραγιός σε διάφορα καταστήματα. Με αυστηρές οικονομίες κατάφερε να συγκεντρώσει ένα μικρό κεφάλαιο και να εξελιχθεί σε ένα επιτυχημένο έμπορο, με δραστηριότητες στη Συρία, την Αίγυπτο και τη Γαλλία. Έζησε για πολλά χρόνια στη Βηρυτό κι εκεί γνώρισε και νυμφεύθηκε την Ταρσή Φραγκοπούλου, αδελφή του εξέχοντος εμπόρου Σταματίου Φραγκόπουλου.

Το 1871, μετά δωδεκαετή παραμονή στη Μασσαλία, επέστρεψε στη Χίο, εξαιτίας της σοβαρής ασθένειας της γυναίκας του, η οποία πιθανόν να έπασχε από ψυχασθένεια. Μετά τον θάνατό της δεν ξαναπαντρεύτηκε, και αφού δεν είχε παιδιά αφοσιώθηκε στο εμπόριο και τις αγαθοεργίες. Ενίσχυσε με σημαντικά ποσά

κοινωφελή ιδρύματα της Χίου. Συγκεκριμένα διέθεσε:

300.000 δραχμές στο γυμνάσιο του νησιού

25.000 στο Λωβοκομείο (Λεπροκομείο)

25.000 υπέρ της Φιλοπτώχου Αδελφότητος

100.000 στο Αμαλίειο Ορφανοτροφείο

40.000 στον Σύλλογο των Κυριών υπέρ της γυναικείας εκπαιδεύσεως

40.000 στο νοσοκομείο του Ευαγγελισμού

Η μεγαλύτερη ευεργεσία του, με την οποία διασώθηκε ως τις μέρες μας το όνομά του, είναι το ψυχιατρικό θεραπευτήριο στο Δαφνί της Αττικής, το οποίο φέρει την ονομασία «Φρενοκομείον Ζωρζή και Ταρσής Δρομοκαίτου», γνωστότερο ως Δρομοκαίτειο. Με τη διαθήκη του, που ήταν κατατεθειμένη στο Ελληνικό Προξενείο της Χίου (η Χίος βρισκόταν υπό τουρκικό ζυγό έως το 1912), κληροδότησε το ποσό των 800.000 δραχμών, με το οποίο κατέστη δυνατή η ανέγερση του νοσηλευτικού ιδρύματος και η λειτουργία του το 1887, επτά χρόνια μετά τον θάνατό του, που επισυνέβη στις 20 Δεκεμβρίου 1880.

Πηγή: sansimera.gr